

01 ΠΟΛΙΤΙΚΗ

■ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
Δερμενάκη

Είναι δικαιολογημένη η αισιοδοξία για

Η κυβέρνηση της Ν.Δ. με τη βοήθεια των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης προσπαθεί να δημιουργήσει ένα κλίμα γενικευμένης αισιοδοξίας για την επόμενη μέρα. Είναι η περίφημη «φυγή προς τα εμπρός» που δημιουργεί προσδοκίες για ένα μέλλον με «ανάπτυξη για όλους». Όλα αυτά ακούγονται καλά αλλά ταυτόχρονα δημιουργούνται πολλά ερωτήματα. Το πρώτο ερώτημα είναι αν και πως επιτυγχάνονται. Αν υπάρχει αντιστοιχία του σκοπού με τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν για την επίτευξή του. Αν πράγματι αυτός είναι ο σκοπός ή απλά αποτελεί μία ακόμα ενέργεια παραπλάνησης του λαού για να βιώσουμε ακόμα χειρότερες καταστάσεις. Ένα πρώτο κριτήριο αξιολόγησης, με τα σημερινά δεδομένα, της κυβερνητικής αισιοδοξίας είναι το τι είδους μέτρων έχουν εξαγγελθεί και πως αυτά αξιολογούνται σε σχέση με τις εμπειρίες του παρελθόντος.

Εδώ διαπιστώνουμε ότι τα μέτρα είναι α) Φορολογικά: δραστικές μειώσεις φόρων επιχειρήσεων και μερισμάτων (σωρρευτικά πάνω από 50% για το τελικό διανεμόμενο μερίσμα) που αφορούν τους λίγους και ψίχουλα για τα

χαμηλά εισοδήματα με στόχο να τονώσουν τη ζήτηση και να ωθήσουν σε μεγέθυνση την οικονομία (υπό προϋποθέσεις λέμε εμείς), β) Απελευθερώσεις: εφαρμογή των «εργαλειοθηκών» του ΟΟΣΑ και τις απαιτήσεις του επιχειρηματικού κόσμου, γ) Ικανοποίηση συγκεκριμένων αιτημάτων του κεφαλαίου για άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας με προνομιακούς όρους σε βάρος του δημοσίου και κοινωνικού συμφέροντος. Χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις οι Σκουριές με την Eldorado Gold και το Ελληνικό με το Λάτση, δ) Αποκρατικοποιήσεις: με ξεπούλημα των πάντων. Ήδη δρομολογούνται άμεσα τα ΕΛΠΕ, το 30% του αερολιμένα Αθηνών, η ΔΕΠΑ (φυσικό αέριο), η ΕΛΒΟ, μαρίνες, λιμάνια και ετοιμάζονται η ΔΕΗ και δίκτυα (ΔΕΔΗΕ, ΑΔΜΗΕ) κ.λπ.

***

«Θέλουμε να γίνουμε η πιο φιλική χώρα στις επιχειρήσεις στο τέλος της τετραετίας. Όσα λέμε τα εννοούμε» είπε ο Αδ. Γεωργιάδης μιλώντας σε Γερμανούς επιχειρηματίες (19/9/2019). Και άλλα κράτη έγιναν «φιλικά» στις επενδύσεις αλλά τα αποτελέσματα ήταν πε-

νιχρά όσον αφορά την ανάπτυξη και ανύπαρκτα όσον αφορά την «ανάπτυξη για όλους». Η εικόνα στις γειτονικές Βαλκανικές χώρες είναι άκρως κατατοπιστική.

Τα εργαλεία αυτά χρησιμοποιήθηκαν και στο παρελθόν στην Ελλάδα σε διάφορες περιόδους. Τα αποτελέσματά τους είναι γνωστά. Όχι μόνο δεν έφεραν «ανάπτυξη για όλους» αλλά αντίθετα δημιούργησαν το σημερινό αδιέξοδο. Οι μειώσεις φόρων στις επιχειρήσεις επί Ν.Δ. -του Κώστα Καραμανλή- μας έφεραν πιο κοντά στα τα μνημόνια. Οι απελευθερώσεις-μεταρρυθμίσεις την περίοδο των μνημονίων έφεραν χαμηλότερους μισθούς, απλήρωτη εργασία και ελαστικές εργασιακές σχέσεις, ουσιαστικά συνθήκες «γαλέρας». Η ικανοποίηση των αιτημάτων για Σκουριές αποτελούν σκάνδαλο με την περιβαλλοντική καταστροφή που συντελείται στην περιοχή, η οποία θα πληρωθεί από όλους στο μέλλον. Το Ελληνικό αποτελεί ένα πολλαπλό σκάνδαλο τόσο όσον αφορά το ευτελές τίμημα που το αγόρασε ο Λάτσης, όσο και για όλο το επενδυτικό σχέδιο. Από το πως θα χρηματοδοτηθεί (όχι φυσικά με χρήματα του Λάτση) μέχρι το περιεχόμενο των εγκαταστάσεων (ουρανοξύστες, καζίνο) που είναι

θέματα που αφορούν το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων της κυβέρνησης συζήτησαν ο υπουργός Ανάπτυξης, Α. Γεωργιάδης, με τον νέο πρόεδρο της Γερμανίας στην Ελλάδα, Ε. Ράιχελ, παρουσία του υφυπουργού, Ν. Παπαθανάση. Στο μεταξύ, η Γερμανία θα είναι η τιμώμενη χώρα στη ΔΕΘ το 2020 και ο υπουργός με τον νέο πρόεδρο συζήτησαν τη διοργάνωση κοινών δράσεων. Καλώς τα ναυτάκια τα ζουμπουρλούδικα...

εκ διαμέτρου αντίθετο σε σχέση με τις ανάγκες του λεκανοπεδίου Αττικής, όπως έχουν τεκμηριώσει οι ειδικοί. Οι αποκρατικοποιήσεις συνεχίζουν να αποτελούν την πλέον ασφαλής μέθοδο μεταφοράς δημόσιου πλούτου στους ξένους και τους εκλεκτούς των εκάστοτε κυβερνήσεων.

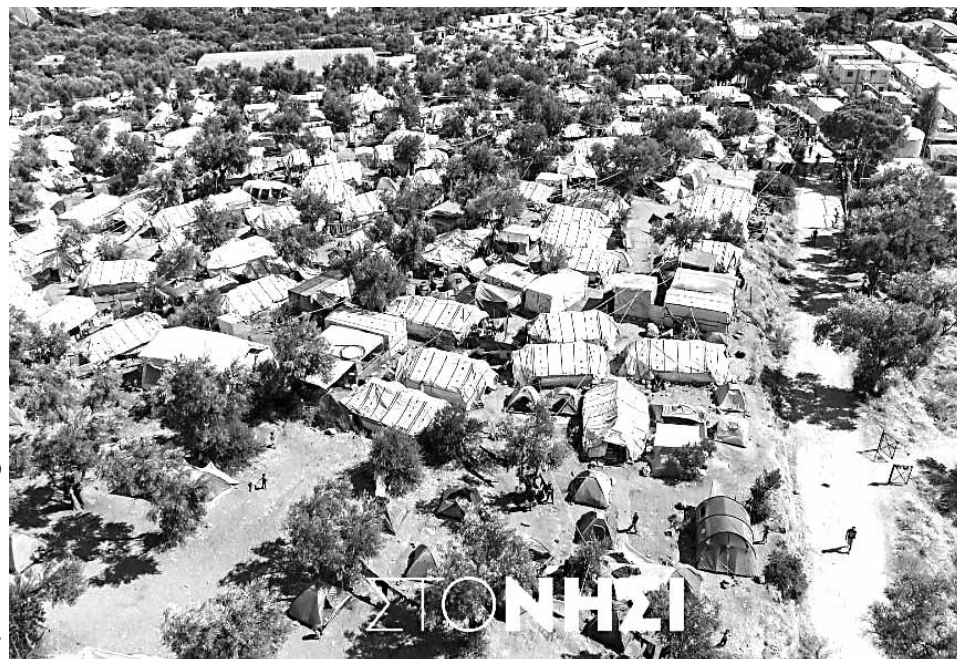
Η οδυνηρή εμπειρία της μνημονιακής και της «μεταμνημονιακής» περιόδου έχει αποδείξει ότι όσο υπάρχουν οι πάσης φύσεως μνημονιακές δεσμεύσεις και το μη βιώσιμο δημόσιο χρέος δεν είναι δυνατόν να υπάρξει ανάπτυξη και μάλιστα για όλους.

Η προηγούμενη κυβέρνηση του

Ασφυκτικά γεμάτη και πάλι η Μόρια

Χωρίς σχέδιο διαχείρισης των ροών η χώρα

■ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΚΑΖΝ

Εκόνες του 2016 ζούνε για ακόμη μια φορά τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, με τις βάρκες των διακινητών να μεταφέρουν από τα παράλια της Μ. Ασίας, κατά δεκάδες ή εκατοντάδες τους κατατρεγμένους πρόσφυγες και μετανάστες στις ελληνικές ακτές. Συνολικά στη Λέσβο μόνο το Σεπτέμβριο πέρασαν πάνω από 2.500 άνθρωποι. Ενώ τον Αύγουστο σε απόδειξη της διόγκωσης των προσφυγικών ροών πέρασαν 3.866 άτομα. Συνολικά δηλαδή από την 1η Αυγούστου μέχρι σήμερα ξεπερνούν τους 6.000 οι πρόσφυγες που ήρθαν στη Λέσβο, ενώ μόλις 1.400 αναχώρησαν.

Η διαφορά με το 2016 είναι ότι τώρα κανείς δεν μιλάει για κρίση, δεν είμαστε σε έκτακτη ανάγκη, το μεταναστευτικό είναι ένα πρόβλημα διάρκειας και η χώρα μας καλείται να το διαχειριστεί ενώ ήδη έχει σε διάφορους τομείς αγγίξει τα όρια αντοχής της. Την ίδια στιγμή στην άλλη πλευρά

του Αιγαίου, βρίσκεται σ' εξέλιξη ένα μεγάλο πρότζεκτ μετακίνησης μεγάλου όγκου πληθυσμών από την Κωνσταντινούπολη στις πόλεις των παραλίων, σε ένα δι-αρκές παζάρι του Ερντογάν με την Ε.Ε., με την Ελλάδα θύμα και θεατή του.

Σε προηγούμενο σημείωμα είχαμε τονίσει πως τα νησιά «αδειάζουν» απλά για να μπορούν να υποδεχτούν τα νέα κύματα προσφύγων. 15 μέρες μετά, παρά την μετακίνηση μερικών εκατοντάδων ανθρώπων, ο πληθυσμός στο ΚΥΤ της Μόριας, έχει και πάλι ξεπεράσει τους 11.000 ανθρώπους (αριθμός μεγαλύτερος απ' αυτόν που οδήγησε στην απόφαση αποσυμφόρησης), που συνεχίζουν να στοιβάζονται σε άθλιες συνθήκες, τόσο στις εγκαταστάσεις του καταυλισμού, όσο και σε σκηνές στα παρακείμενα χωράφια. Θυμίζουμε ότι η Μόρια είχε σχεδιαστεί να «φιλοξενήσει» 3.500 πρόσφυγες και μετανάστες, για να καταλάβουμε

την εγκληματική διαχείριση των κυβερνήσεων (το κράτος έχει συνέχεια και στο προσφυγικό) Ν.Δ. και ΣΥΡΙΖΑ, που δημιούργησαν αυτό το «σύμβολο» της ευρωπαϊκής πολιτικής για την υποδοχή των μεταναστευτικών ροών.

Χωρίς σχέδιο στην ενδοχώρα

Οι 1.400 αιτούντες άσυλο πρόσφυγες που μεταφέρθηκαν στις αρχές Σεπτέμβρη στη Βόρεια Ελλάδα, έχουν βρει προσωρινά καταφύγιο στις δομές της Νέας Καβάλας και των Διαβατών, λίγο έξω από το Κιλκίς και τη Θεσσαλονίκη αντίστοιχα. Σχέδιο για την συνέχεια δεν έχει ανακοινωθεί και πιθανά να μην υπάρχει. Προς το παρόν βολιδοσκοπούνται τοπικοί παράγοντες σε διάφορες περιοχές της ηπειρωτικής Ελλάδας για το ενδεχόμενο να φτιαχτούν νέα hot spot, χωρίς μέχρι στιγμής να υπάρχει κάτι επίσημο. Ως τότε, οι περιοχές που «έχουν το know how» θα